

ОСНОВНІ ФОРМИ ЗАВДАНЬ

1. Завдання з відкритою відповіддю. При формулюванні завдання такого типу від студента вимагається написати розгорнуту відповідь, розв'язати задачу, рівняння тощо. Це дозволяє у ефективно оцінити самостійність мислення та уміння аналізувати дані, проте вимагає більше часу для перевірки та вносить певний елемент суб'єктивності у процес оцінювання.

Приклад:

Опишіть роль мієлінової оболонки у функціонуванні нейрона.

Варіантом є завдання типу «впишіть потрібне / пропущене слово» (**тестові завдання відкритого типу**) або задачі, в яких оцінюється не хід розв'язання, а фінальний числовий результат.

Приклади:

Процес синтезу РНК на матриці ДНК називається_____.

Певна молекула ДНК містить 20% аденілових нуклеотидів. Визначте кількість цитидилових нуклеотидів цієї ж ділянки ДНК.

2. Тестові завдання закритого типу. При розв'язанні завдання такого типу студенти повинні, відповідаючи на поставлене запитання, обрати один або декілька із запропонованих дистракторів (варіантів відповідей).

Завдання із двома варіантами відповідей, які формулюються як твердження, що можуть бути вірними або ні. Студентам пропонується оцінити вірність певного набору таких тверджень. Зважаючи на те, що ймовірність вгадування відповіді у конкретному завданні становить 50 %, тест повинен складатися з достатньо великої кількості таких завдань. Зауважимо, що при кількості завдань 10, ймовірність угадування усіх вірних відповідей становить 0,1 %. Зрозуміло, що бал ставиться, якщо студент дав правильну відповідь.

Приклад:

Блукаючий нерв зменшує частоту серцевих скорочень у людини ТАК
НІ

Для ускладнення можна формулювати твердження у формі висновку, який має на меті перевірити його логічність. При цьому, обидві частини твердження можуть бути вірними, а невірним - логічний зв'язок між ними.

Приклад:

При прийомі їжі в крові зростає концентрація глюкози, що пов'язано із секрецією в шлунку пепсину ТАК
НІ

Завдання із вибором однієї правильної відповіді з кількох запропонованих дистракторів. У тестах такого типу кількість дистракторів не повинна бути надто малою (для зменшення ймовірності вгадування), або надто великою (щоб не ускладнювати сприйняття завдання надмірною кількістю інформації). Оптимальним є 4 або 5 дистракторів. Бал ставиться, якщо студент обрав правильну відповідь.

Приклад:

Злиття спермію з центральною клітиною є частиною процесу:

- a) *подвійного запліднення;*
- б) *гаметогенезу;*
- в) *спорогенезу;*
- г) *запліднення.*

Завдання із вибором кількох правильних відповідей з кількох запропонованих дистракторів. У тестах такого типу вірними можуть бути не виключно один варіант відповіді, як у попередньому завданні, а від одного до усіх. Такі завдання вимагають більшого часу для розв'язання, вони є більш складними, і їхня підготовка вимагає більшої ретельності. Проте, вони дозволяють більш комплексно оцінити знання студентом питання, на перевірку якого направлене завдання, а також мають меншу ймовірність вгадування правильної відповіді. У тестах такого типу прийнято використовувати не менше 5 дистракторів. При оцінюванні бал ставиться, якщо студент відмітив усі правильні варіанти відповідей і не відмітив жодної неправильної. Завдання такого типу можуть бути зведеними до типу «1 з 4» шляхом формулювання дистракторів із кількома елементами.

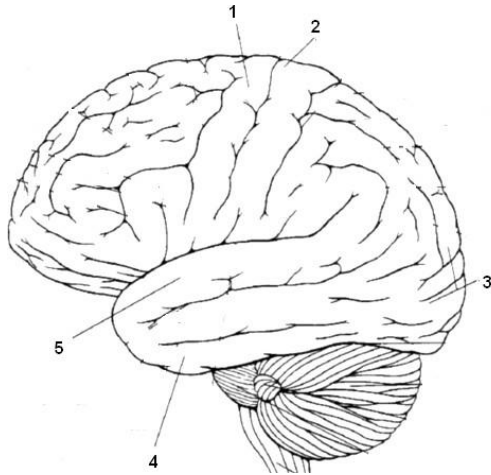
Приклад:

Які ознаки властиві переважній більшості нематод?

- a) *членисте тіло;*
- б) *первинна порожнина тіла;*
- в) *сталість набору клітин;*
- г) *вторинна порожнина тіла;*
- д) *наявність кутикули.*

Завдання на встановлення відповідності. При формулюванні завдання такого типу студенту пропонуються два інформаційні блоки (набори) тверджень, зображень, формул тощо, з яких потрібно сформувати логічні пари. Як правило, число елементів в одному наборі є більшим на 1-2, тобто в ньому наявні «зайві» елементи (для виключення вгадування за принципом залишковості). Стандартом є 4-5 елементів, до яких потрібно підібрати логічні пари із дистракторів для вибору других елементів пар, кількість яких є більшою на 1-2. Оптимальним є формат 4 / 5. Бал ставиться за кожну вірно встановлену логічну пару.

Приклад:

- A – потилична частка;*
- B – лобова частка;*
- C – передцентральна звивина;*
- D – зацентральна звивина;*
- E – верхня скронева звивина;*
- F – нижня скронева звивина;*
- G – бічна борозна.*

Завдання на встановлення послідовності. Студентам пропонується розташувати запропоновані «події» (елементи) у логічній для певного процесу послідовності. Набір «подій» при цьому може включати «зайві» елементи, проте при цьому слід чітко зазначити, скільки «подій» (елементів) повинен обрати студент (наприклад, у формі бланка для відповіді). Використовуючи цей тип завдань слід чітко визначати кількість балів, яку набирає студент у випадку якщо він надав частково вірну відповідь. Щоб уникнути певної незручності «дрібного» розподілу балів, можна оцінювати завдання за принципом «все або нічого», ігноруючи частково правильні відповіді.

Приклад:

Встановіть послідовність процесів енергетичного обміну, які відбуваються у мітохондріях:

A - цикл Кребса

B - утворення ацетил-Ко-А

V - гліколіз

Г - накопичення іонів H^+ у міжмембранному просторі

Д - синтез АТФ

→ → →